

ton Sokler, delavec, in 22letni M. Kunst, tudi delavec. Lani 18. decembra so omenjeni trije in Anton Premelč po pretakanju vina razgrajali po cesti proti Zgornji Sušici. Pretepli so vsakega, kdor jim je prišel nasproti in so slednjič zadeli na orožnike. Na poziv žandarja se niso zmenili, eden od fantov je udaril celo s kolom po puški orožnika in Anton Premelč je oddal dva strela iz samokresa. Žandar je ustrelil in zadel je smrtno glavnega nasilneža Antona Premelča, ki je prišel ta dan iz Zagreba domov, da bi nakupil vina. Sodba se glasi: Ivan Premelč na 1 leto in 2 mesece robije, Anton Sokler na 1 leto in 4 mesece ječe in Anton Kunst na 8 mesecev strogega zaporja. Obsojeni so kazni sprejeli.

Slovenska Krajina.

Solar smrtno ponesrečil. Peter Krstič, učenec meščanske šole v Ljutomeru in doma iz Murske Sobote, je padel na ledu tako nesrečno na palico, da se mu je zasedla skozi očesno duplino 3 cm globoko v možgane. Fant je bil dva dni nezavesten in je nato doma podlegel poškodbam.

Vprašanje Delavskega doma. Poročali smo že na tem mestu glede Delavskega doma v Soboti. Kakor smo izvedeli, so sedaj vsi krediti za zidanje Delavskega doma na intervencijo naših ministrov na razpolago in se bo z zidanjem ob nastopu toplega vremena lahko pričelo.

Pretrgana telefonska žica. Neznani zlikovci so prerežali telefonsko žico v dolžini 240 m na telefonski progi Beltinci—Turnišče. Toda to jim še ni bilo dovolj. Žico so celo odnesli in tako povzročili prekinjenje telefonske zveze s Turniščem za cela dva dni. Pač žalostno znamenje časa in razmer!

Tatovi kokoši. Vedno in vedno se ponavljajo tatvine kokoši po Slovenski krajini. Čudno je, da se teh tatvin ne more omejiti. Kakor se da sklepati, se vrše take tatvine dogovorjeno in se kokoši odnašajo po preudarnem sistemu. Trebalo bi uvesti kontrolne liste pri nakupovanju kokoši in morda bi prenehale tatvine kokoši.

Portugalski admiral je sprejel rasa z vojaškimi častmi.

Ladje so oddale pri njegovem prihodu salvo iz topov, katere se je Abesinec nepopisno prestrašil. Admiral Lopez je v spremstvu rasa obiskal dva samostana. V potopisu je zabeleženo, da so morali sezuti Portugalci pred vstopom v abesinsko cerkev čevlje. V svetišču samem so bile slike sv. Mihaela in njegovega zemeljskega zastopnika sv. Jurja. Abesinski menihi so morali tedaj po predpisih reda hoditi peš.

Abesinska princezinja padla na južnem bojišču. Iz Addis Abebe poročajo, da je padla v pokrajini Ogađen na južni fronti abesinska princezinja Wolzero-Aster-

Turnišče. Že večkrat je prišlo oblasti na uho, da je pri nas več tajnih »pintešev« all vinotočev. Fantje so hodili pit po večerih, ker so dobili vino po nizkih cenah. Radi pretepljen in razgrajanj, ki so se čisto dogajali, je pred kratkim predsednik občine g. Litrop v spremstvu nočnih stražarjev na licu mesta preiskal te tajne vinotoče. Storil je to z namenom, da bi preprečil enkrat za zmiraj tajno točenje vina. V

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavit, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S. br. 15.483/35

koliko mu bo uspela ta reč, bomo videli. Zeleti bi pa bilo, da bi »pinteši« prenehali. — Obiskal je svoj dom in našo vas vič. g. Josip Pivnekar, župnik na Dolnjem Siniku med rabskimi Slovenci na Ogrskem. Prišel je tudi, da je poročil svojo najmlajšo sestro Marijo, ki se je poročila s Törnar Ivanom. Mlademu paru želimo obilo

Maribor. Fantovski odsek stolnega prosvetnega društva v Mariboru bo vprizoril v nedeljo 8. marca ob pol petih popoldne v Zadrugi gospodarski banki zanimivo igro »Luč z gora«. Na to prireditve opozarjamo že sedaj, zlasti vrle okoličane.

Šmihel nad Mozirjem. Javna ljudska knjižnica, ki je sedaj po desetletnem obstoju začela delovati kot Prosvetno društvo, je imela dne 16. t. m. svoj redni občni zbor. V preteklem letu je bilo sposojenih nad 700 knjig, kar je gotovo častno število za našo malo župnijo. Knjižnica je priredila tekom lanskega leta več lepo uspešnih iger, nabavila si je nov okusno izdelan oder

sreče! — Poročil se je tudi Dugar štefan s Sömen Marijo. Iskrene čestitke mlademu paru!

Lendava. Dolgoletni šolski upravitelj g. Gorišek je odšel v začetku meseca februarja na svoje novo mesto v Hotič pri Litiji. — Nenavadna nesreča se je dogodila neki ženski iz Doline na oglu poslopja davčne uprave. Zaletela se je s kolesom v hišni ogel s tako silo, da je dobila smrtnonevarne poškodbe na glavi.

Radmožanci. V Dobrovniškem gozdu so sekali drva, kakor to delajo vsako zimo. Tudi radmožanski ljudje so sekali drva in vsi so bili dobre volje pri delu. Nenadoma pa se je zaslišal krik in vik. Jelša se je namreč zrušila na mladega fanta iz Radmožanec in ga pobila do smrti. Fant se je komaj vrnil domov od vojaka in je bil prav priljubljen po vasi. Tragična smrt mladega fanta je zbudila splošno sočutje med ljudmi.

Sv. Sebeščan. Okrožno kot prizivno sodišče v Mariboru ni ugodilo prizivu občine Bodonci in je tudi to sodišče priznalo pokopališče v Bodoncih rimokatoliški Cerkvi. Stroškov je že veliko. — Tesar Bergles iz Šalamenec je pripravil v gozdu les za tesati, ponoči je prišel nekdo s konjasko vprego in mu veliko lesa ukradel in ga odpeljal. To je pa že res predrznost! Potruditi se je treba, da se dožene, kdo je kradljivec. Take je treba ostro kaznovati!

in naročila večje število lepih in podučnih knjig. Fantje in dekleta, ki ste že včlanjeni, ostanite zvesti dobri stvari. Vse prijatelje dobrih knjig pa vabimo: Pridružite se nam sedaj ob desetletnici, da boste pospeševali prosveto naroda in si na temelju umske in srčne izobrazbe zgradili lepšo bodočnost.

Videm ob Savi. V nedeljo dne 1. marca priredimo popoldne po večernicah v prosvetni dvorani burko »Repoštev«.

»Delavska fronta«

izhaja vsako soboto zjutraj in stane mesečno Din 3.—, letno Din 36.—. Naroča se pri upravi lista, Maribor, Koroška cesta 1.

Portugalski admiral je sprejel rasa z vojaškimi častmi.

Ladje so oddale pri njegovem prihodu salvo iz topov, katere se je Abesinec nepopisno prestrašil. Admiral Lopez je v spremstvu rasa obiskal dva samostana. V potopisu je zabeleženo, da so morali sezuti Portugalci pred vstopom v abesinsko cerkev čevlje. V svetišču samem so bile slike sv. Mihaela in njegovega zemeljskega zastopnika sv. Jurja. Abesinski menihi so morali tedaj po predpisih reda hoditi peš.

Abesinska princezinja padla na južnem bojišču. Iz Addis Abebe poročajo, da je padla v pokrajini Ogađen na južni fronti abesinska princezinja Wolzero-Aster-

»Dobro. Svoje sem ti povedal. Nočem ti pa biti na poti. Zaradi mene ga lahko vzameš.«

»Oče!« jo je prevzelo. »Vzeti ga smem? Ni nama treba več čakati?«

»Ne. Kaplan pravijo, da odlaganje ne bi bilo dobro. Če bo Mojca Zefi pridno pomagala, te bomo že pogrešali. Želim le in Boga prosim, da bi ti tudi na novem domu bilo tako dobro kakor doma.«

Zdaj se je Marta skoraj na glas zajokala. Odhitela je ven, ne da bi kaj rekla.

Naslednje dni je iskala priložnost, da bi Tévža na samem srečala. Toda šele v nedeljo popoldne ga je pričakala na poti v cerkev. Ko jo je tako nenadoma in samo zagledal, se je skoraj prestrašil.

»Dober dan, Marta! Da tebe zopet vidim!« je vzkliknil.

»Da, danes ti imam nekaj veselega povedati.«

»Veselega? To bi mi prišlo prav.«

»Pomisli: najino čakanje je pri kraju! Oče me pustijo od doma.«

»Ali res? Pustijo te? Kdaj že?«

»Kadar ti je prav.«

Zardel je, koj nato pa strahovito prebledel in se jel tresti. Dolgo ni spregovoril. Začudeno ga je Marta gledala.

»Kaj ti je, Tévž? je vprašala. »Ali se nič ne veseliš?«

Ulovil je sapo in zajeceljal:

»Pač, pač... To bi bila sreča — nebeška sreča! — Pa ne morem je zdaj še prijeti. Prenaglo je prišla — prenaglo. Nisem se še pripravil.«

Iznenadilo jo je, sram jo je postalo, užalilo jo je.

»Tévž, premislil si si. Le kar povej, da ti je žal besede, ki si mi jo dal. Ne držim te; če hočeš, jo razderiva,« je dejala hladno in ponosno.

»Ne, ne, Marta! Malo, le malo potrpi,« je prosil pristrčno kakor otrok. »Ostani mi zvesta, ne otemaj mi svoje ljubezni! Ako tebe izgubim, nimam ničesar več.«

»Ne bom ti prinesla denarja, to sem ti že prej povedala. Morda bi rajši kako bogato.«

»Torej tudi ti verjameš hudobnim jezikom? Marta, to boli.«

»Do danes nisem verjela in sem bila zmirom na tvoji strani; ali...«

»Ostani na moji strani, prosim te.«

»Bi že... Če pa ti je denar ljubši kakor jaz...«

»Ne — ne,« ji je vneto presekalo besedo. »Domačijo in vse, kar imam, bi dal zate. Ko bi mi le mogla videti v srce, kako na tebi visi — le na tebi!«

Zdaj se je tudi njej omehčalo.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Primož na Pohorju. Pretekli mesec smo pokopali Uršulo Lorenci, vdovo po rajnem cerknem ključarju Janezu Lorenci, po domače Bučeniku, ki je toliko storil dobrega za našo župno cerkev. Tudi rajnica je bila verna slovenska žena in dobrotnica cerkve. Bog ji bodi plačnik! — Zadnji petek pa smo se solznih oči poslavljali od šefke Ferk, hčerke sedanjega ključarja Ivana Ferka, po domače Pristovnika, ki je v zorni mladosti 13 let zatisnila svoje oči za ta svet in pohitela k ljubemu Bogu, ki ga je tako ljubila. Poleg šolske mladine in prežalostnih staršev je stala ob grobu množica naših faranov, mladih in starih. Zakaj šefko je vzljubil vsakdo, ki jo je spoznal. V šoli vzornica, doma pridna kot čebela, obetala je staršem mnogo. Pa Bog je drugače obrnil in presadil to cvetko v rajski vrt. Župni upravitelj je prebral poslovlino pismo našega obolelega g. šolskega upravitelja in govoril besede tolažbe in obodila. G. župan in ključar Alojz Peruš pa je spregovoril še prav posebno spodbudno vsem staršem, da bi v krščanskem duhu vzgajali svoje otroke, in šolarjem, da bi se v vsem zgledovali nad ljubo tovarišico, rajno šefko.

Sv. Križ pri Mariboru. Topli solnčni žarki so obsevali zadnje dni meseca januarja gomilo, v katero smo položili telesne ostanke pobožnega, nad vse skrbnega očeta Antona Pajtlarja, p. d. Mešnerja. Nad 50 let je gospodaril na svojem težavnem posestvu. V njegovo hišo so prihajali vedno le krščanski listi. S posebnim veseljem je čital še v svoji težki bolezni »Slovenskega gospodarja«, saj je bil njegov dolgoletni naročnik. Težko je bilo tukaj slovo, a upamo, da sedaj že uživa plačilo pri Bogu, skupaj s svojima dvema sinoma, ki sta padla v svetovni vojski.

Sv. Peter pri Mariboru. Vsemogočni je poklical dne 15. februarja iz te solzne doline svojo zvesto služabnico in daleč naokrog poznano dobrotnico Terezijo Fras. V 82. letu svojega vzglednega krščanskega življenja je izpolnila svojo nalogo na zemlji in odhitela po večno

plačilo pred Vsemogočnega. Kako je bila ranjka priljubljena, je pokazal njen pogreb, katerega so se udeležili od blizu in daleč. Zahvala vsem, ki so rajni posodili zadnjo pot!

Marija Snežna v Slov. goricah. Zalostno je odjeknila v dveh farah vest o smrti mladega Stankota Trinkausa iz Žitnic, rednega, vestnega, morda najmlajšega čitatelja našega lista. Zato se ga moramo spomniti. Učenec 6. razreda ljudske šole, izredno nadarjen, je bil vsem vzoren zgled pridnosti, vestnosti in pobožnosti. Pri učencih, učiteljih in znancih je bil tako priljubljen, da smo ob ločitvi bridko jokali. Vse najlepše pove nad vse krasen pogreb. Nad eno uro daleč v najslabšem vremenu in blatu so šli skoz na dom po njega vsi učenci z vsemi gg. učitelji in katehetom, ki je vodil spreved. Med peto črno sv. mašo je imel tolažilni govor ob polni cerkvi Stankov g. katehet. Ob spremljanju dveh duhovnikov so nesli krsto Stankovi součenci ob izredni udeležbi tudi odraslih ljudi, ki so Stankota poznali in ljubili. V imenu učencev se je ob grobu poslovil Franc Perko. Razredni učitelj g. Maks Lorbek je imel do solz gniljiv govor. Vse je trajalo do poldneva. Nato so še zapeli žalostinke in zagnili grob z venc in šopki rož in ljubezni.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Na sedmini blagopokojnega Janeza Dobaja v Zgornji Voličini, ki je po dolgi mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, umrl, se je nabralo za »kruh sv. Antona« 74 Din. Dobrim darovalcem Bog plačaj, rajnemu pa svetila večna luč!

Sv. Ana v Slov. goricah. Nepričakovano je iztrgala smrt iz naše srede blago ženo in mater Marijo Senekovič iz Nasove. Rajna je bila blaga krščanska žena, ki je vse svoje življenje le stremela, služiti Bogu in svojemu bližnjemu.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Dne 17. februarja smo pokopali 62 let staro članico Marijine družbe Marijo Kramberger iz Porčiča. Bila je res dobra in zvesta Mariji. Pri odprtem grobu je v ganljivih besedah spregovoril č. g. p. Vladimir

in g. Vinko Čeh. Draga članica, počivaj v božjem miru!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V nedeljo dne 9. februarja je po daljši bolezni v 72. letu svoje starosti umrl Franc Škrobar, posestnik v Oseku, oče sedmim otrokom, svojčas župan takratne občine Osek. Rajni je bil vrl mož, star naročnik »Slovenskega gospodarja«. Veliko je bilo njegovo trpljenje, zato, upamo, mu bo večni Sodnik dober plačnik! Mir in pokoj njegovi duši, užalošeni ženi naše sožalje!

Velika Nedelja. V sredo dne 19. novembra smo imeli žalni spreved iz Sosedske šte. 4, kjer je dva dni prej na hitro umrla stara mati Lah Terezija, rojena Vajda. Kot prijatelj družine Lahove so se udeležili pogreba še trije duhovniki razen domačega župnika, namreč domačin zlatomašnik Krajnc iz Zlatega polja, vpokojen župnik iz Čenčic č. g. Pavel Perko, ki svoj pokoj tukaj uživa, in č. g. Konstantin, župnik pri Sv. Vidu pri Ptuj. Tako smo imeli prav slovesen spreved. Smrt rajne matere Lahove je lep zgled dobre kristjane. Naenkrat jo je smrt ugrabila, a ne neprevidoma, ker je poprejšnji petek prejela v cerkvi sv. obhajilo in bila še v nedeljo pri sv. maši. Tako je bila lepo za smrt pripravljena. Naj ji sveti večna luč!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 3. februarja smo položili k večnemu počitku daleč naokrog poznano mater Katarino Tišler, rojeno Nedok, ki je umrla v 83. letu starosti. Rajna je bila blaga žena, skrbna gospodinja in velika dobrotnica revežev, za katere je imela prijazno besedo in odprto srce. Počivaj v miru božjem, dobra mati!

Poljčane. Tukaj je dne 21. februarja zjutraj mirno v Gospodu zaspala v starosti 57 let soproga posestnika in vpokojenca državne železnice Marija Kaukler. Bila je nad vse pridna mamica, varčna in marljiva gospodinja in nena-domestljiva soproga. Mož pokojne je dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja«. Zapušča tri že odrasle otroke: agronoma Viljema, trgovca Ivana in Pavlino. Pobožna krščanska žena in vzorna mati naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Braslovče. Umrl je pretekli teden Jože Puncer, posestnik v Spodnjih Grčah. Bil je napreden gospodar, skrben oče svoji družini, v njegovo hišo so imeli dostop le krščanski časopisi. Bil je ustanovitelj in prvi predsednik Kmetijske

»Tudi meni si najljubša misel ti,« je rekla, »toda rajši bi te imela takšnega, kakršen si bil prej.«

»Za tebe sem tak kakor prej.«

»Zakaj ne tudi nasproti drugim ljudem?«

»Jaz se nisem spredelal; razmere so se spremenile.«

»Razmere? Kakšne? Ali te kaki dolгови tarejo?«

»Dolgovi? Dolgovi?« se je ustrašil. »Ne, res ne. Toda urediti moram še to in ono. Ko bo vse v redu, se vzameva.«

»Zaradi mene ti ni treba ničesar urediti; saj je pri vas itak tako lepo.«

»Ne. Še marsičesa je treba, zunaj in notri. Posli tudi niso zanesljivi. Smilila bi se mi, če bi morala s takimi neposlušnimi posli delati.«

»S temi bom že prišla na kraj, tega se ne strahim.«

»Da, da, ti že. Dobra si... Mislim pa, da bi s teboj vred trpel. — Ko se vseh skrbi iznebim, šele tedaj moreva biti srečna.«

»Ali te kaj skrbi, Tevž? Povej mi! — Obema nama bo laže kakor tebi samemu.«

»Ne. Preveč te imam rad, da bi ti kaj hudega mogel naložiti, ko ni treba. Pusti me, da opravi sam — vse bo še prav. Le zaupaj mi!«

»Prav tako bi lahko jaz rekla. Ali misliš, da te

imam jaz kaj manj rada kakor ti mene? Ti pa meni ne zaupaš.«

»Ne zameri mi, Marta! So stvari, ki jih le moški zmore.«

»Kaj naj pa očetu rečem, če me vprašajo?«

»A tako, očetu? — Da, očetu. — Povej jim, da moram podo nove napraviti. Ko jih napravim, pridem in jih poprosim zate.«

»Kdaj bo to?«

Zatrepetal je, nekoliko pomislil in rekel:

»Jeseni — morda kak mesec pozneje... Nikar ne glej tako resno, bodi zopet moja dobra, modra Marta! Ostani mi zvesta!«

»Jaz ti bom že ostala; saj sem ti dala besedo. — Ali ti...«

»Ali moji besedi ne verjameš? Tedaj ti prisegam na Boga in svoje zveličanje, da ti ostanem zvest do groba.«

Toplo jo je pogledal, nežno ji je stisnil roko, potem pa sta šlo vsak po svoji poti: oba otožna in s težkim srcem.

Naslednje tedne je bil Dvornik večkrat zdoma v mestu ali kje; večkrat je prišel k njemu neki tujec, za katerega je Dvornik dejal, da sta skupaj služila vojake.

(Dalje sledi.)

Maugoscha, zadeta od italijanske krogle. Še ko je bil sedajni neguš Ras Tafari, se je zaljubil v omenjeno princezino, ki je bila ravno tako lepa kakor vladoželna ženska. Njenim spletkam se ima sedajni cesar Haile Selassie zahvaliti, da je zasedel prestol kralja vseh kraljev. Po kronanju je hotel neguš se ločiti od cesarice, da bi poročil princezino. Najvišje abesinsko sodišče pa ni priznalo za veljavne vzroke, katere je navedel neguš za ločitev. Princezinja je bila zelo marljivo na delu, da je organizirala odpor Abesincev proti Italiji. Koj po izbruhu sovražnosti se je podala na borišče, kjer je padla za svobodo domovine.

zadruga v Braslovčah, kakor tudi Hranilnice in posojilnice. Imel je lep pogreb. V počastitev za rajnim in namesto venca je darovala Hranilnica in posojilnica in Kmetijska zadruga primerni znesek za občinske uboge v Braslovčah. — V graščini Rojetal od g. Westena je umrl dolgoletni delavec Perger Ivan.

Gomilsko. V cvetu let je legla v grob Marica Korun, posestniška hči, ki smo jo pokopali v sredo, 19. februarja. Rojena leta 1914, je v septembru preteklega leta vstopila v samostan školskih sester v Banjaluki. Ker je bilo njeno zdravstveno stanje nepovoljno, je ostavila samostansko samoto. Vstopila je v službo v Celju. Čez teden dni je umrla, zadeta od možganske kapi. Rajna Marica je bila pobožna mladenka in vnetja Marijina častilka. Dan pred svojo smrtjo, v nedeljo, je še bila pri spovedi in sv. obhajilu. Njenega pogreba, ki se je vršil v njeni rojstni župniji, se je udeležilo mnogo ljudi, med njimi 30 članic Marijine družbe. Prispela so tudi dekleta gospodinjke šole iz Sv. Jurija pri Celju, da so spremile svojo nekdanjo tovarišico na njeni zadnji poti. Sentjurski g. kaplan Kozar se je ob odprtem grobu od rajnice poslovil v presrečnih besedah. Rajna Marica naj počiva v miru! Žalujemo naše sožalje!

Videm ob Savi. Nepričakovano je iztrgala nemila smrt iz naše srede gospo Terezijo Radej, ki je imela svoj lep dom v vinorodnem Sremiču. V nedeljo dne 9. februarja se je kot članica Apostolstva žen še udeležila skupnega sv. obhajila, par dni nato jo je zadela možganska kap in kljub takojšnji zdravniški pomoči je v par urah podlegla. Z njo je odšla v večnost prava

va krščanska žena, ki je vse svoje življenje stremela služiti le Bogu in svojemu bližnjemu. Bila je mati 11 otrok, ki je od njih še 8 živih in se je ena od teh posvetila Bogu v samostanski tihoti. Velikasten pogreb, ki se ga je domala udeležila vsa župnija, se je vršil v terek dopoldan. Med žalno sv. mašo in prav tako na pokopališču je krasno zapel domači cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. Colnarja. G. dekan Ivan Medvešček ji je na grobu govoril zadnji pozdrav, pogrebni svatje pa so se razšli v nemi tugi in s tiho željo, da bi nam nebo še poslalo veliko tako dobrih, krščanskih mater.

Kapele pri Brežicah. V soboto dne 15. t. m. je umrla na pljučnici posestnica Ana Straserjeva v Kapelah pri Brežicah. Za njo žalujejo mož in sedem nepreskrbljenih otrok. V terek dne 18. t. m. je bila na ondodnem pokopališču pokopana. Spremili so jo k večnemu počitku gasilci, godba in pevci ter ogromno število tamošnjega prebivalstva. Ranjka je bila vsesplošno priljubljena. Naj počiva v miru! Možu in otrokom naše iskreno sožalje!

Herne-Holthausen, Nemčija. Tukajšnje društvo sv. rožnega venca še ni prebolelo udarca, ki nas je zadel lansko leto 23. junija, ko nam je smrt vzela našo ljubljeno predsednico Viljemino Dolinšek. Smrt se je zopet oglasila ter nam vzela našo dolgoletno blaginjičarko Jero Ulčar, doma iz litijskega okraja, staro 67 let. Umrla je 4. februarja zadeta od srčne kapi v cerkvi pred Marijino podobo. Bila je vedno zvesta častilka Marijina. Kako je bila pri vseh priljubljena, je pričal njen lep pogreb. Mi jo bomo ohranili v častnem spominu. Pokoj njeni duši!

njegove želje in potrebe. Izrazil je upanje in željo, da bi se čimprej našli Zveza absolventov kmetijskih šol in Kmečka zveza ter roko v roki složno nastopili za zboljšanje kmetovega nevdržnega stanja. Predsednik Zveze Ovsenik je orisal gospodarski položaj slovenskega kmeta. Za lepa in res stvarna izvajanja so ga navzoči nagradili z burnim ploskanjem. Ker je bil dnevi red izčrpan, je novozvoljeni predsednik Senarčan Janko ob desetih zaključil lepo uspelo stanovsko zborovanje.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Ker so člani občinske uprave in odborniki bili tudi pri nas razrešeni, so se v nedeljskem oznanilu pri cerkvi radi tega silno razburili: kako da se jim krivica godi in se dela proti zakonom, ki nič več ne veljajo. To jezo bi si bili bivši odborniki pač lahko malo bolj na tihem kuhali, da jim ne bi tako očitno prekipela. Ima pač vsaka stvar svoj čas; tako tudi prekipenja čustev, pa ne moremo pomagati!

Fram. Poročili so se sledeči: Jakob Fifer, po domače Domadenik, iz Fradjama, z Jožefo Černe; Rudolf Fušilovič in Marija Furjan; Avgust Kotnik, ki je šel v Makole po nevesto Marijo Kodrič; Franc Ledinek, ki je dobil novo gospodinjstvo Terezijo Leskovar na Gornji Polskavi; Albin Vabič in Marija Repnik; Anka Hojnik iz Gradišča pa je vzela Kovačnikovega Franceta na Planici ter je po izgubi nepozabnega očeta šte-

šana dobila skrbnega gospodarja. Vsem obilo sreče!

Majšperg. Tudi pri nas bi že bil čas, da po- metemo z ostanki razbite JNS. Stopili bomo v vrsto občin, ki so izrekle zaupanje dr. Korošču. Paševanja JNSarjev smo se že davno naveličali. Nasprotniki sedaj nočejo več slišati o kaki JNS, danes se imenujejo »gospodarske«. V minulih letih so se gotovo dobro naučili gospodariti, ker so po dosedaj še nepreklicanih vesteh precej zagospodarili. To je najbrž pokazala tudi revizija, ki jo je banska uprava odredila za našo občinsko upravo. — Precej časa se je mudil revizor na naši občini. Marsikaj zanimivega je moral odkriti, da je p. n. g. župan dobil od banske uprave razrešilno pismo, učitelj pa odbežal iz obč. odbora. Zapomnite si vsi prizadeti le-to: Preveč dobro vas poznamo, ljudstvo je prehudo čutilo vaš bič in nagačko, da bi vam danes še kdo verjel. Proč!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Pri nas hodi okrog od hiše do hiše neki možak in ponuja in nadleguje ljudi na vse pretege s ponarejenimi posnemalniki za mleko. Izgleda tako, da ni podobno posnemalniku. Nekaj ljudi je možu že naselilo. Zatorej, ljudje, bodite previdni!

Ljutomer. Ljutomerski vinski sejum bo nudil letos obiskovalcem v velikem obsegu mnogovrstne vzorce vina. Razstavljene bodo tudi razne vinogradniške potrebščine. Tvrde, ki bi se želele razstaviti, naj to javijo čim prej. Vsi vzorci vina ali drugih proizvodov morajo dopetl vsaj en dan pred razstavo, ki se prične dne 3. marca t. l., ob 9. uri dopoldne. Dopise in vzorce sprejema mestna občina Ljutomer.

Ljutomer. Sadjarska podružnica priredi v nedeljo dne 1. marca ob pol desetih predpoldne sadjarski tečaj o obrezovanju mladega drevja, snaženju, sajenju in škropljenju s prevozno škroplilnico. Tečaj se vrši praktično v sadovnjaku g. Zacherla, prej Skuhala-Šumenjak v Haužanki. Pridite vsi člani in prijatelji umnega sadjarstva! V slučaju slabega vremena se vrši tečaj naslednjo nedeljo dne 8. marca.

Velika Nedelja. V ponedeljek dne 17. februarja je bila ob pol desetih dopoldne poroka s sv. mašo za poročenca Habjanič Ferdinanda in Kirič Rozalijo, ki sta med sv. mašo prejela tudi sv. obhajilo in tako prav lepo nastopila svoj novi zakonski stan. — Takoj nato pa sta pristopila k oltarju stara poročenca Ivan Kosi in njegova žena Marjeta, rojena Rajh, ki sta se poročila leta 1886 ter obhajata 50letnico poroke. Po nagovoru jima je ovil zopet roke s štolo g. župnik Gregor Cerar in ju blagoslovil za zlato poroko. Zlatoporočnica sta stara 75 in 70 let, pa oba še prav čvrsta. Iz svojega doma v Kijučarovcih sta jo peš s svojim spremstvom primahala eno uro daleč k župni cerkvi. Zeleli smo jima še prav lepo število let preživeti v krogu otrok in vnukov.

Mala Nedelja. Gojenke trimesečnega potujočega kmetijsko-gospodinjkega tečaja pri nas priredijo v nedeljo dne 1. marca razstavo kuharskih izdelkov in šivanja v Društveni dvorani. Otvori so po rani sv. maši ter si jo vsakdo lahko ogleda. Popoldne ob pol štirih se razstava zaključuje in se vrši oficijelni zaključek tečaja, na katerega so vabljene zastopnice oblastev, krajevni činitelji in starši gojenk. Vabimo vse, posebno pa še vas, gospodinjke, da si ogledate to razstavo, ki vas bo gotovo zanimala.

Ladkovas pri Sv. Pavlu. Poročila sta se 17. t. m. posestnik g. Rudolf Hanzlč iz št. Jurija ob Taboru in gđc. Mici Tkavc iz Ladkovevasi. Obilo sreče in božjega blagoslova!

Plešivec pri Velenju. Lansko leto smo imeli sadno letino srednje dobro, češplje in jablane so obrodile celo prav dobro. Vreme smo imeli v me-

Marenberg. Dobili smo pred kratkim novega organista v osebi g. Franca Raisman, ki je bil poprej v Breznu. Z njegovim prvim nastopom smo dokaj zadovoljni. Da bo pa mogel res tudi pokazati svoje zmožnosti in nam ustreči z lepim cerkvenim petjem, ki smo ga v zadnjem času zelo pogrešali, bo njegova prva naloga, da zbere primerne pevce ter ustvari močen zbor, kakoršnega ima že marsikatera tudi manjša fara, le volje in vstrajnosti je treba. Naj mu bo sreča mila pri tem delu in naj se mu izpolni njegova srčna želja: spraviti v cerkev lepo petje. — Prestavljen je odtod k okrožnemu sodišču v Mariboru g. sodni oficijal Rado Kandrič, katerega smo vsi ljubili in visoko spoštovali in nam bo zelo žal za njim. Bil je zelo ljubezniv v uradu, zelo postrežljiv, pa tudi dobro podkovan v svoji stroki. Vrlemu uradniku in družabniku želimo na novem službenem mestu trdnega zdravja in vse, kar si je sam želel najti v čruih razmerah.

Jarenina. V nedeljo dne 16. februarja se je pri nas vršil ustanovni občni zbor podružnice Zveze absolventov kmetijskih šol za okoliš Jarenina-Sv. Jakob. Po rani sv. maši se je zbralo v posojilniški dvorani čez 40 naših mož in fantov, povečini absolventov, nakar je predsednik pripravljalnega odbora Joško Šketa otvoril občni zbor. Pozdravil je vse navzoče, pred vsem zastopnika ZAKŠ predsednika Ovsenika iz Predoselj pri Kranju. Uvodoma je naglašal veliko važnost in potrebo kmečke stanovske organizacije in posebej še kmečke zbornice. Orisal je krivice, ki se godijo kmečkemu stanu predvsem zato, ker kmet nima svojega stanovskega zastopstva, katero bi merodajnim činiteljem predložilo kmetov obupni položaj ter jim tolmačilo

Pri lenivosti črevesja,

črevesnemu katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zapeko dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE

vođe odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35